

เทศน์ในงานพระราชทานเพลิงศพ ฯพณฯ ม.ล.ทวีสันต์ ลดาวัลย์ (องคมนตรี)

ณ วัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพฯ

เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๙ (บาย)

สร้างคุณค่าราคาขึ้นกับใจ

นโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺทสฺส ฯ

ปุณฺณานิ ปฺรโลภสฺมิ ปติภฺนฺฐา โหนฺติ ปาณินฺนฺติ ฯ

วันนี้เป็นวันวิโยคพลัดพรากจากความเป็นอยู่ถึงความแปรสภาพ ได้แก่ความตายไปของโลกทั้งหลาย โดยยกท่านราชเลขาของคมนตรีเป็นสักขีพยาน แก่พวกเราทั้งหลายที่ได้มาชุมนุมฟังกัน ณ บัดนี้ ขอได้เป็นสักขีพยานประทับจิตใจ อย่าได้หลงลืมความล้มความตายความวิโยคพลัดพราก ความจากเป็นจากตายในสังขารของแต่ละท่าน ละคนไม่เว้น นำมาพิจารณาเป็นธรรมเครื่องสอนตนเสมอ จะไม่ประมาทต่อความล้มความตายความวิโยคพลัดพราก ในขณะที่มีชีวิตอยู่นี้ก็ขอให้บำเพ็ญความดีงามประจำตน อย่าได้พลังได้ผลอ อย่าได้ฟังเพื่อเทอโหมไปตามโลกสงสารอันเป็นเรื่องของกิเลสเสียมากต่อมาก เรื่องธรรมแทบไม่ปรากฏในชาวพุทธของเราเลย สิ่งเหล่านี้คิดไม่ได้ จึงต้องได้แสดงให้เห็นบรรดาพี่น้องทั้งหลายได้ทราบทั่วกัน

ท่านราชเลขาท่านองคมนตรี ท่านเป็นผู้บำเพ็ญคุณงามความดีมาตลอดตั้งแต่ต้นจนวสาน เป็นคติเครื่องเตือนใจกับบรรดาเราทั้งหลายได้เป็นอย่างดี นอกจากเป็นความดีงามสำหรับท่านแล้ว ขอได้ถือท่านเป็นคติตัวอย่างอันดีงาม อย่าลืมนื้อลืมนตนเราจะได้เห็นความดีงามภายในจิตใจของเรา โลกนี้เป็นโลกอนิจจัง แปรสภาพตลอดเวลา ไม่เพียงแต่สถานที่ที่เรานั่งปลงธรรมสังเวชอยู่เวลานี้ ทั่วๆ ไปในแดนโลกธาตุนี้เต็มไปด้วยสภาพเช่นนี้เหมือนกันหมด ที่จะนั่งนอนใจไม่ได้

การถ่ายภาพอย่าได้ถ่ายเวลาเทศน์ เป็นการรบกวนธรรม ให้เสียบสงบทั้งหมด ธรรมเป็นของเลิศเลอที่ควรเคารพบูชาในขณะที่ฟัง ด้วยน้ำใจอันนอบน้อมด้วยดี ธรรมะของพระพุทธเจ้าที่แสดงให้ชาวพุทธเราฟังเป็นประจำมาได้ ๒๕๐๐ กว่าปีมาแล้ว ชาวพุทธเราในเมืองไทยมีจำนวนมากมายก่ายกอง ขอให้ท่านทั้งหลายได้คิดระลึกถึงอรรถถึงธรรมเสมอ อย่าได้นอนใจ การประพฤติดนเพื่อสารคุณอันสำคัญขึ้นอยู่ที่จิตใจ ถ้าจิตใจมีอรรถมีธรรมแล้วอยู่ที่ไหนก็สงบร่มเย็น อดบั้งอิมบั้งไม่เป็นไร ขอให้ใจได้รับการเสวยธรรม ที่ตนปฏิบัติดีปฏิบัติชอบอยู่เป็นประจำเถิด ใจดวงนั้นจะมีความสงบร่มเย็น

ไปอยู่ในที่ใดคับแคบขัดสนจนใจประการใด ใจจะไม่มีความคับแคบตีตันไปตามสิ่งเหล่านั้นที่มีเกิด ๆ ตับ ๆ แต่ใจจะมีความรื่นเริงบันเทิงกับธรรมที่ตนบำเพ็ญ

เสมอ จึงขอเน้นให้ท่านทั้งหลายได้ทราบบ้างว่า ศาสนากระเทือนโลกมาเป็นเวลานาน ๒๕๐๐ กว่าปี เต้นทางไหนพุทธศาสนา พระพุทธเจ้าท่านเด่นทางด้านจิตตภาวนา ทรงบำเพ็ญพระองค์ ได้ตรัสรู้ธรรมในคืนวันนั้นด้วยอานาปานสติ เป็นศาสดาองค์เอกขึ้นมา ด้วยจิตตภาวนา เมื่อนำธรรมมาสอนโลก จึงต้องนำรากเหง้าเค้ามูล คือจิตตภาวนาเป็นธรรมสอนจิตสอนใจโดยเฉพาะมาสอนโลกให้รู้เนื้อรู้ตัว อย่าพากันเพลิดเพลินรีนเริงไปตามกิเลสตัณหาซึ่งไม่มีเมืองพอ หลอกไปให้หลงไปๆ สุดท้ายก็จมได้เพราะอำนาจของกิเลส

ไม่เหมือนธรรม ธรรมมีแต่ความรื่นเริงบันเทิงตลอดไป เราบำเพ็ญมากน้อย จิตใจของเราซึ่งเคยเป็นบ่อของกิเลสมาเป็นเวลานาน ก็จะค่อยงอกเงยขึ้นมาโดยลำดับ เป็นสารคุณปรากฏขึ้นที่จิตใจของตนด้วยจิตตภาวนาตามทางของศาสดา มีความสงบร่มเย็นเป็นลำดับขึ้นมา เริ่มมีราคำราคา ความมีราคำราคาของใจนี้ผิดกับสิ่งทั้งหลายที่ถือกันว่ามีราคำราคา เป็นความมีราคาประจำใจโดยเฉพาะ ไม่พลัดไม่พรากจากกันไป เหมือนสิ่งภายนอก สิ่งภายนอกนั้นมีได้มาเสียไป ความสมหวังกับความผิดหวังนั้น เป็นไปตามๆ กัน ไม่พลัดพรากจากกันไปเลย เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกันไปอย่างนั้น แต่ธรรมภายในใจที่เราได้บำเพ็ญตามทางของศาสดานั้น จะที่เป็นอบอุนภายในจิตใจของเรา

การให้ทานก็ให้เป็นประจำนิสัยแห่งชาวพุทธของเรา อยู่ที่ไหนไปที่ใดไม่เคยอดอยากขาดแคลน แม้พระไปบิณฑบาตไม่ว่าบ้านนอกในเมือง ไปที่ไหนข้าวเต็มบาตรๆ มากก็เพราะการให้ทานของพี่น้องทั้งหลายนั้นแล การรักษาศีลมีน้อยมาก แต่ก็ยังพอมี แต่การจิตตภาวนาเพื่ออบรมจิตใจตัวว่าวุ่นวุ่นมัวอยู่ไม่คอยมีกันเลย อันนี้เป็นที่น่าวิตกวิจารณ์อย่างมากสำหรับชาวพุทธเรา จึงขอบิณฑบาตแบบหน้าด้านก็ได้กับบรรดาพี่น้องทั้งหลาย ขอให้พากันดำเนินจิตตภาวนาเข้าสู่ใจ เฉพาะอย่างยิ่งเวลาจะหลับจะนอน ขอให้อุตสาหะพยายามฝ่าความขี้เกียจขี้คร้านความท้อถอยอ่อนแอออกไป ให้มีความอุตสาหะพยายามระลึถึงพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ กราบท่าน

เราจะสวดมนต์ไหว้พระย่อๆ ก็ได้ เสร็จจากนั้นแล้วทำความสงบใจด้วยบทคาบบริกรรมคำใดก็ได้ เช่นเราชอบพุทโธ หรือธัมโม หรือสังโฆ หรืออานาปานสติ หรือมรณัสสติก็ได้ บทใดก็ตามนำเข้าสู่จิตใจเป็นอารมณ์ของใจในเวลานั้น ปราศจากอารมณ์ก่อกวนทั้งหลายซึ่งเป็นเรื่องของกิเลสทั้งนั้นไปเสียหมด ให้เหลือตั้งแต่อารมณ์แห่งคำบริกรรม เช่น พุทโธๆ เป็นต้น โดยมีสติเป็นเครื่องกำกับรักษาอย่าให้เผลอ ประหนึ่งว่าโลกนี้ไม่มีอะไร มีตั้งแต่คำบริกรรมกับสติติดแนบอยู่กับใจ ท่านทั้งหลายจะให้เห็นความสงบของใจเกิดขึ้นภายในเวลาภาวนานั้นแลไม่สงสัย

พอจิตใจเริ่มสงบขึ้นมาคุณค่าราคาจะเริ่มขึ้นกับใจ สิ่งทั้งหลายที่ใจมอบนมต่อเขา ประหนึ่งว่าเป็นบ่อของสิ่งเหล่านั้นมาตั้งเต็ม จะหดตัวเข้ามาๆ สู้ธรรมกับใจที่มีความสงบร่มเย็น เป็นราคาขึ้นที่ใจของตัวเอง สิ่งเหล่านั้นจะค่อยจางไปๆ ธรรมกับใจจะพยุกันไปด้วยความสงบร่มเย็นเห็นผลประจักษ์ใจ แล้วรู้ขึ้นทันทีเลยว่า คุณค่าราคาทั้งหลายที่เราหาที่นั่นจะอยู่ที่ไหน ก็มาปรากฏที่จิตของผู้ภาวนาเวลามีใจสงบนี้เท่านั้น จากนั้นแล้วเราจะได้เห็นความแปลกประหลาดของใจ ซึ่งเคยเป็นบ่อของกิเลสมาเป็นเวลานานขึ้นกับตัวเอง เป็นของแปลกประหลาดๆ

นั่งอยู่ก็ระลึกถึงธรรมที่เราเคยได้ผลในเวลาภาวนาใจเกิดความสงบเย็น เราทำงานอะไรอยู่ก็เป็นค่านิกน้อมอยู่ภายในจิตใจ หรือเป็นคำบริกรรมแนบนั้นอยู่ก็ได้ติดกับใจตลอดเพราะความรักความชอบ ความตั้งใจในธรรมเป็นเครื่องดูดตี๋มภายในจิตใจ นี่ใจเริ่มมีราคาแล้วเวลานี้ การทำงานภายนอกเราก็ทำไปตามความจำเป็นของธาตุของขันธ ความเป็นอยู่แห่งมนุษย์ที่รวมกัน จำเป็นต้องวิ่งเต้นชวนชวยเราก็ทำ แต่กิจสำคัญคืองานของใจที่จะพยุใจให้มีความสงบร่มเย็น สร้างคุณค่าราคาขึ้นกับใจ เราก็สร้างไม่หยุดไม่ถอย การสร้างผลความดีงามขึ้นสู่ใจนี้แล้ว กลายเป็นเรื่องกระจายแห่งความดีงามไปสู่งานการทั้งหลาย ให้เป็นความราบรื่นดีงามตามๆ กันไปได้ ขอให้ได้อบรมใจเถอะเป็นของสำคัญ

อะไรจะดีขนาดไหนก็ตามในสามแดนโลกธาตุนี้ ไม่มีอะไรเสมอใจกับธรรมที่ได้รับการอบรมแล้วกลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน อยู่ที่ไหนสงบเย็นๆ อดบ้างอึดบ้างเพราะเราเกิดอยู่ในโลก อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ย่อมเจอต่ด้วยกัน แต่จิตใจกับธรรมไม่พรากจากกัน ใจมีความสงบร่มเย็นมีคุณค่าตลอดเวลา นี่คือนคุณค่าของการภาวนาอยากให้ท่านชาวพุทธทั้งหลายได้อบรม เฉพาะอย่างยิ่งเวลาจะหลับจะนอนควรจะได้กราบไหว้ย่อๆ ผืนเอาผืนความซึ้งเกียรติศรีร้าน เพราะเราวิ่งตามมันมานานแสนนานไม่เห็นเกิดประโยชน์อะไร วันนี้เราจะผืนกิเลสเข้าสู่ธรรม ด้วยการกราบไหว้พระสวดมนต์ย่อๆ ตามกำลังของเราแล้วหันหน้าเข้ามาดูจิตใจ ซึ่งมีแต่กองฟืนกองไฟเผาไหม้อยู่ตลอดเวลา

ไม่ว่าจิตดวงใดถ้าไม่มีธรรมเป็นน้ำดับไฟเข้าระงับดับกันบ้างแล้ว จิตนี้จะว่าวุ่นขุ่นมัวเป็นฟืนเป็นไฟเผาไหม้อยู่ตลอดเวลา ไม่เลือกชาติชั้นวรรณะฐานะสูงต่ำประการใด เพราะกิเลสสูงกว่าสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด มักจะลากเข็นให้เป็นไปตามมัน ให้อยู่เหยงวุ่นวายไปตลอดจนได้นั้นแล เมื่อมีธรรมเข้ายับยั้งจิตใจย่อมมีความสงบ เวลาเกิดความยุ่งเหยิงวุ่นวายเข้ามา จิตจะระลึกถึงธรรมคือความสงบภายในใจ แล้วย้อนเข้ามาสู่ใจด้วยคำบริกรรมหรือด้วยสติเพียงเท่านั้น เรื่องความเดือดร้อนวุ่นวายก็จะระงับดับลงไปที

ใจ ใจมีความสงบเย็น จึงขอบิณฑบาตจากบรรดาพี่น้องทั้งหลาย ขอให้สนใจทางจิตตภาวนา ให้ใจนี้มีคุณค่าบ้างเถิด สิ่งทั้งหลายเราเคยเสกสรรปั้นยอว่ามีค่ามีราคามากมาย กายกองกัน แล้วล้มเหลวกันทั้งนั้น

ใครก็เป็นไปหรือตายไปด้วยความว้าวุ่นขุ่นมัว หาความสุขความเย็นใจไม่ได้ เพราะติดติดกับสิ่งหลอกลวงของกิเลสทั้งหลายว่าอันนั้นก็ดีอันนี้ก็ดี บทเวลาจะตายแล้วคือตัวของเรตาย แล้วคือตัวของเราจะได้ไปเสวยทุกขเวทนา เพราะอำนาจของกิเลสจุลลากลไปหลอกลวงไป เราจะหาความดีติดติดจิตใจไม่ได้ จึงขอให้พากันอบรมภาวนา ให้จิตใจมีความสงบเย็นใจ ใจจะสร้างราคาคุณค่าขึ้นที่ตัวของเรา สุดท้ายไม่มีอะไรสู้ใจได้เลย คำว่าราคาคุณค่าอยู่ที่ใจนี้ทั้งนั้น

ใจเป็นผู้ครอบครองโลก ไม่ได้เหมือนกิเลสครอบครองโลก กิเลสครอบครองโลกนั้นครอบครองด้วยไฟด้วยไฟ รากคฤคินา โทสคฤคินา โมหคฤคินา มีแต่ไฟแต่ไฟที่กิเลสเผาโลกสงสาร คือเผาหัวใจทั้งท่านทั้งเราอยู่ทั่วโลกดินแดนนั้นแล เมื่อมีธรรมเข้าเป็นน้ำดับไฟภายในใจแล้วใจจะมีความสงบเย็น ไปที่ไหนระลึกถึงธรรมอยู่ตลอดเวลา ผู้นั้นเท่ากับได้ตามเสด็จพระพุทธเจ้าตลอดเวลา นั้นละธรรมไม่ห่างเหินจากใจ ใจกับธรรมเป็นอันเดียวกันแล้วไปที่ไหนเย็นสบาย ๆ จึงขอให้พี่น้องลูกหลานทั้งได้บำเพ็ญบำงนะธรรมนี้

การกล่าวธรรมทั้งนี้ไม่ได้กล่าวมาด้วยแบบงู ๆ ปลา ๆ ลูบนั้นคลำนี้มาพูดให้ท่านทั้งหลายฟัง ได้บำเพ็ญมาเต็มกำลังความสามารถแล้วก่อนที่จะได้นำธรรมมาสอนโลก เฉพาะอย่างยิ่งนำประเทศชาติบ้านเมืองของเรามาเป็นเวลา ๗-๘ ปีนี้แล้ว ออกมาด้วยการฝึกฝนอบรมหัวใจเต็มเหนี่ยวแล้ว ไม่มีอะไรบกร่องภายในจิตใจ มีแต่ความเมตตาสงสารโลก จึงได้พาพี่น้องทั้งหลายตะเกียกตะกายบำเพ็ญมาตลอด ผลก็ได้เป็นที่พอใจ เช่นทองคำเราก็ได้ตั้ง ๑๑ ตันเกือบ ๓๐๐ กิโลแล้ว ดอลลาร์ที่เข้าสู่คลังหลวงก็ได้ ๑๐ ล้านกว่า ส่วนเงินสดเงินไทยนี้ออกกระจายทั่วประเทศ มีโรงเรียนและโรงพยาบาลเป็นอันดับหนึ่งอันดับสอง วงการต่าง ๆ ก็กระจายกันไปทั่วโลกดินแดน

นี่เป็นผลประโยชน์ที่ตนเองได้วิ่งเต้นชวนขายพาพี่น้องชาวไทยได้บำเพ็ญ ชาติ ศาสนา ก็ค่อยฟื้นขึ้นไปตาม ๆ กัน เพราะเวลานำชาติด้วยวัตถุสิ่งของเงินทอง ก็ย่อมนำธรรมะออกกระจายเทศนาว่าการไปในที่ต่าง ๆ จนกระทั่งปัจจุบันนี้ ปรากฏว่าวิทยุมีถึง ๖๐ กว่าแห่ง ล้วนแล้วตั้งแต่เสียงแห่งธรรมเข้ากล่อมใจ ที่เป็นไปด้วยไฟด้วยไฟให้สงบเย็นลงไปทั้งนั้น เราก็ได้ทำเต็มความสามารถของเรา ในธรรมทั้งหลายที่แสดงมาเหล่านี้ ไม่มีที่ข้องใจสงสัยว่าธรรมชั้นใดภูมิใดได้สอนพี่น้องทั้งหลายผิดพลาดไป เพราะถอดออกมาจากจิตใจที่พอแล้วในธรรมทุกชั้น ไม่มีอะไรบกร่องภายในใจ จากการประพฤติ

ปฏิบัติตะเกียกตะกายแทบล้มแทบตายมา จึงได้นำธรรมมาสอนพี่น้องทั้งหลาย การสอนจึงสอนตามหลักความจริงล้วน ๆ ตลอดมา ธรรมเหล่านี้ปรากฏขึ้นที่ใจ

ธรรมของพระพุทธเจ้าในคัมภีร์เป็นความจำ ภาคปฏิบัติที่นำคัมภีร์จากการศึกษาเล่าเรียนแล้วมาปฏิบัติเป็นผลขึ้นมาภายในจิตใจ นี่เป็นสมบัติของตนโดยแท้ เมื่อชวนชวายเป็นไม่หยุดไม่ถอยสมบัตินี้ก็มากมูนขึ้นเป็นลำดับลำดับ ถึงขนาดว่าพอแล้วทุกอย่าง ดังที่มาสอนพี่น้องทั้งหลายนี้สอนด้วยความพอแล้วทุกอย่างภายในจิตใจ ไม่สงสัยในธรรมของพระพุทธเจ้า ว่าพระพุทธเจ้าเป็นพระองค์เช่นไรไม่สงสัย เต็มอยู่ในหัวใจเป็นอันเดียวกันเรียบริ้อยแล้วโดยไม่ต้องถามใคร ในหัวใจนี้เต็มไปด้วยความสว่างกระจ่างแจ้ง ด้วยความพอในสิ่งทั้งหลาย บรรดาสมมุติพหุหมดโดยสิ้นเชิง ไม่มีอะไรติดจิตติดใจมีแต่ความพอแล้ว

ใจเป็นธรรม ธรรมเป็นใจทั้งดวงจึงไม่สงสัย การแนะนำสั่งสอนโลก จึงไม่ได้สั่งสอนด้วยความทุกข์ความลำบาก เตือดร้อนภายในจิตใจ ทั้ง ๆ ที่โลกเต็มไปด้วยความทุกข์ความลำบากลำบาก การสอนธรรมสอนด้วยความบรมสุขภายในจิตใจ ที่ธรรมกับใจพอแล้วทุกสิ่งทุกอย่างเรื่อยมา จึงควรที่พี่น้องทั้งหลายจะยึดเอาธรรมเหล่านี้ ที่ออกมาจากศาสดาองค์เอกประทานธรรมไว้แล้วนำมาปฏิบัติ จนเห็นผลเป็นที่พอใจแล้วนำมาสั่งสอนพี่น้องทั้งหลาย เอาใจเป็นหลักเกณฑ์ในการดำเนิน ท่านทั้งหลายจะเห็นความสุขความเจริญความสงบร่มเย็นที่ใจนั้นแล

จะไปหาความสงบร่มเย็น ความสุขความเจริญที่ไหน หากันทั้งไตรโลกธาตุไม่มี ผิดหวังทั้งนั้น ย้อนเข้ามาหาที่ใจซึ่งมีกิเลสพัวพันเผาไหม้ตลอดเวลา นี้ดับกันด้วยน้ำคือธรรม มีจิตตภาวนาเป็นสำคัญ ใจดวงนี้จะค่อยสงบเย็นลงๆ เมื่อดับได้มาก ๆ ดับได้เป็นที่เพียงพอแล้วก็เลสหหมดโดยสิ้นเชิง ทุกข์ไม่มีในใจของพระพุทธเจ้าของพระอรหันต์เลย มีก็มีแต่ในธาตุในชั้นธ เจ็บท้องปวดศีรษะเป็นเหมือนกันกับโลกทั่วๆ ไป เพราะโลกเป็นสมมุติ ธาตุชั้นธของท่านก็เป็นสมมุติ ยอมรับกันมีความสุขความทุกข์ทั้งหลายเพียงเท่านั้น แต่ไม่สามารถที่จะซึมซาบเข้าถึงจิตใจท่านได้เลย คือท่านผู้บริสุทธิ์พุทธโธแล้ว

วันนี้ได้นำธรรมย่อๆ มาสอนบรรดาพี่น้องทั้งหลาย ขอฝากธรรมนี้ไปเป็นที่ระลึก เพื่อสร้างจิตใจให้มีค่ามีราคาขึ้นมาบ้าง จากความลุ่มจมของกิเลสเหยียบย่ำทำลายลงไปให้ได้ฟื้นตัวขึ้นมา มีจิตใจเป็นความสงบร่มเย็นจะเป็นที่พอใจ วันนี้ก็ได้เทศนาว่าการตามกาลเวลา ตามภษิตที่ยกขึ้นไว้ ณ เบื้องต้นนั้นว่า ปุณฺณานิปรโลกสมิ ปติฏฐา โหนติ ปาณินฺนํ บุญยอมเป็นที่พึ่งของสัตว์โลก ทั้งในโลกนี้โลกหน้าได้เป็นอย่างดี จึงให้พากันแสวงหาบุญหากุศลความดีงามทั้งหลาย เพื่อเป็นที่อบอุ่น

ภายในจิตใจของเราในโลกนี้ ตายไปแล้วใจดวงนี้ไม่เคยตาย ก็จะต้องนำความอบอุ่นที่
เราสร้างไว้แล้วนี้แล เป็นเครื่องสนับสนุนจิตใจให้อบอุ่นต่อไปในภพหน้าชาติหน้า

เมื่อกิเลสยังไม่สิ้นภพชาตินั้นต้องติดตามกันตลอดไป นอกจากกิเลสได้สิ้นไป
จากใจแล้วภพชาติก็หมดไปโดยสิ้นเชิง นั่นเป็นผู้สวดยบรมสุขตั้งพระพุทธเจ้าและพระ
อรหันต์ท่าน เพราะฉะนั้นจงสร้างความดีไว้สำหรับเป็นที่พึ่งของตนในปัจจุบันนี้ และ
อนาคตข้างหน้าอย่าได้ประมาท ชีวิตขาดได้วันใดวันหนึ่ง รอฟังอยู่ที่ลมหายใจเท่านั้น
ได้ให้ศีลให้พรกันว่า ขอให้อายุยืนนานเท่านั้นปีเท่านั้นปี ก็สักแต่เจตนาหวังดีต่อกัน แต่
ความจริงมันอยู่ที่ลมหายใจ เมื่อลมหายใจสิ้นแล้วตายกันได้ทั้งนั้นแหละ

เวลานี้ยังมีลมหายใจอยู่ ขอให้พากันหายใจด้วยศีลด้วยธรรมด้วยความดีงาม
ลมอันนี้จะมีคุณค่ามีราคาต่อท่านทั้งหลาย ในโลกนี้ก็จะสงบร่มเย็นด้วยการสร้างความดี
งาม ไปโลกหน้าก็จะสวดยผลแห่งความดีงามนี้เป็นความสุขความเจริญต่อไป

การแสดงธรรมวันนี้ก็เห็นแก่ธาตุแก่ขันธ์แก่กาลเวลาว่าพอสมควรแล้ว ขอความ
สวัสดีจงมีแก่ท่านทั้งหลาย มีท่านเจ้าภาพโดยทั่วกันเทอญ เออละพอ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz